

รายงานการประชุม
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ครั้งที่ ๘/๒๕๔๗
วันจันทร์ที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ห้องใหญ่) ชั้น ๑
อาคารสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล

ผู้มาประชุม

- | | |
|--|---------------|
| ๑. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ
รองนายกรัฐมนตรี | ประธานกรรมการ |
| ๒. นายรองพล เจริญพันธุ์
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี | กรรมการ |
| ๓. พลตรี ศรีไชย รวยลาภ
ผู้ช่วยเจ้ากรมเสมียนตรา
แทนปลัดกระทรวงกลาโหม | กรรมการ |
| ๔. นายสุภชัย บานพับทอง
ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
แทนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ | กรรมการ |
| ๕. นายใหญ่ โรจน์สุวนิชกร
รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์
แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย | กรรมการ |
| ๖. นายวรารักษ์ ชันสามารถ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์
แทนปลัดกระทรวงพาณิชย์ | กรรมการ |

๗. คุณพรทิพย์ จาละ กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
๘. นางจิราพร บุนนาค กรรมการ
รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
แทนเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
๙. นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม กรรมการ
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๐. นายไพโรจน์ สาโหมด กรรมการ
นักการข่าว ๕
แทนผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ
๑๑. นายอำพล ทิมसार กรรมการ
ที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ
แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
๑๒. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ กรรมการ
๑๓. นายขวัญชัย วศวงศ์ กรรมการ
๑๔. นายชูชัย ศุภวงศ์ กรรมการ
๑๕. นายครรชิต มาลัยวงศ์ กรรมการ
๑๖. นายเชิรชัย ณ นคร กรรมการ
๑๗. นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ
๑๘. นายมานิจ สุขสมจิตร กรรมการ
๑๙. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ กรรมการ
๒๐. นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์ เลขานุการ
ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๑. นางวนิดา สักการโกศล ผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒๒. นายนคร เสรีรักษ์

ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและวิเคราะห์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ผู้ไม่มาประชุม

- | | |
|--|-----------|
| ๑. ปลัดกระทรวงการคลัง | ติดราชการ |
| ๒. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ | ติดราชการ |
| ๓. เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน | ติดราชการ |
| ๔. นายทศพร ศิริสัมพันธ์ | ติดราชการ |

ผู้เข้าร่วมประชุม

- | | |
|-------------------------------------|---|
| ๑. นางสาวพิน กลิ่นวิจิต | กระทรวงสาธารณสุข |
| ๒. พลตำรวจตรี สุวัฒน์ ชำรงค์ศรีสกุล | สำนักงานตำรวจแห่งชาติ |
| ๓. นางสาวดาริน สมสุวรรณ | สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗ |
| ๔. นางนฤมล พลเสน | สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๕ อ.ส. |

ม.ท.

- | | |
|-------------------------------|--------------------------------------|
| ๕. นางสมลพันธ์ โกศลศิริเศรษฐ์ | สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง |
|-------------------------------|--------------------------------------|

๑๑

- | | |
|---------------------------------|-----------------------------------|
| ๖. นางสาวฐปณีย์ เอียดศรีไชย | สถานีวิทยุโทรทัศน์ไอทีวี ทีวีเสรี |
| ๗. นายวิลาศ จิตต์รัตน์ โชคชัย | หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ |
| ๘. นายสุรชัย มหาติลภรณ์ | มูลนิธิปอเต็กตึ๊ง |
| ๙. นายจิตติกร เสวตนันท์ | มูลนิธิร่วมกตัญญู |
| ๑๐. นายสุพจน์ จันทน์ขาว | สำนักข่าวกรองแห่งชาติ |
| ๑๑. นายชัยยุทธ ศิริลักษณ์ | สำนักงาน ป.ป.ส. |
| ๑๒. พลตำรวจตรี ไพรัตน์ เปรมภูติ | สำนักงาน ป.ป.ง. |
| ๑๓. นายเกริกชัย ศรีสุภะเจริญ | กรมสอบสวนคดีพิเศษ |
| ๑๔. พันตำรวจโท ชัยวิน เสงมาทอง | กรมสอบสวนคดีพิเศษ |

- | | |
|---|--|
| ๑๕. นายวรวัฒน์ สายใย | บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) |
| ๑๖. นายดำรงค์ ม้วนสัน
(มหาชน) | บริษัท บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด |
| ๑๗. พันตำรวจเอก จิตตพล เลิศกานุกฤษณ์
(มหาชน) | บริษัท แอ็ดวานซ์อินโฟร์เซอร์วิส จำกัด |
| ๑๘. นายอรรถิ อัสวานันท์ | บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) |
| ๑๙. นายพุดพิงษ์ เลิศสถิตย์ | สำนักนายกรัฐมนตรี |
| ๒๐. พันเอก กิตติศักดิ์ บุญสุข | กระทรวงกลาโหม |
| ๒๑. นางปรวพรรณ ประสงค์ศิลป์ | กระทรวงกลาโหม |
| ๒๒. นางกนกพร คุณชัยเจริญกุล | Telecom Regulation Manager |
| ๒๓. นายบัณฑิต เกิดผล | บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) |
| ๒๔. นางสาวสุจิต เมืองสุข | หนังสือพิมพ์ข่าวสด |
| ๒๕. นายธนิธ เกตุทอง | สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ |
| ๒๖. นางสาวพิทยา อินทรบรรลือ | สำนักข่าวกรองแห่งชาติ |
| ๒๗. นายประจวบ อาจพงษ์ | สำนักงาน ป.ป.ง. |
| ๒๘. นายระวีศักดิ์ แย้มกุล | สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๕ อ.ส.ม.ท. |
| ๒๙. นางสาวปัทมา ศิลาพันธ์ | สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง |
| ๑๑ | |
| ๓๐. นางสาวสุจิต เมืองสุข | หนังสือพิมพ์ข่าวสด |
| ๓๑. นางสาวจิตตะวัน เฟื่องฟู | บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) |
| ๓๒. นายสมโภชน์ พานทอง | บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) |
| ๓๓. นายเสน่ห์ บุตรนาค | มูลนิธิปอเต็กตึ๊ง |
| ๓๔. นางสาวอรรรัตน์ อยู่คง | สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง |
| ๑๑ | |
| ๓๕. นายชัยวัฒน์ แซ่บ่าง | สถานีโทรทัศน์ UBC (ยูบีซี) |
| ๓๖. นายขวัญชัย ชาบุญมี | สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๕ อ.ส.ม.ท. |

๓๗. นายภานุพงศ์ สารภี	สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑
๓๘. นายเยี่ยมศักดิ์ คุ่มอินทร์	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๓๙. พันตำรวจโท วรทัต วิเชียรสรรค์	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๔๐. นางศิริกุล ปัญญาติลก	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๔๑. นางสาวสมฤดี กำป็น	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๔๒. นางกศพิษา จันทศิริ	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๔๓. นางสาวเสาวณีย์ สกุลรัตน์	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๔๔. นางสาวสุพรรณิ หญินน้อย	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ประธานฯ ได้กล่าวเปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๗

เลขานุการฯ (นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์) ขอให้ที่ประชุมพิจารณารับรอง รายงานการประชุมฯ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (คุณพรทิพย์ จาละ) ขอแก้ไขรายงาน การประชุมหน้า ๓/๒๓ โดยขอแก้ไขถ้อยคำและมติคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จาก ข้อความบรรทัดที่ ๑๕ “ที่ประชุมมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา รวบรวมรายละเอียดของ เรื่องนี้ นำมาพิจารณา พร้อมกับการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานต่างๆ ในการประชุมครั้งต่อไป เพื่อจะได้นำมาประมวลอีกครั้งหนึ่งว่าจะดำเนินการอย่างไร” ขอแก้ไขเป็น “ที่ประชุมมีมติให้เลขาธิการ คณะกรรมการกฤษฎีกา นำร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับการดักฟังทางโทรศัพท์ ที่สำนักงานคณะกรรมการ

กฤษฎีกาเคยยกไว้มาพิจารณา พร้อมกับการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานต่างๆ ในการประชุม ครั้งต่อไป เพื่อจะได้นำมาประมวลอีกครั้งหนึ่งว่าจะดำเนินการอย่างไร”

มติ ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ รายงานผลการดำเนินการของคณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นางวนิดา สักการโกศล) ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ มีเรื่องร้องเรียนเข้ามาสู่การดำเนินการของคณะกรรมการฯ จำนวน ๒๕ เรื่อง ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว ๒๐ เรื่อง อยู่ระหว่างดำเนินการ ๕ เรื่อง รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบวาระการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๓

มติ ที่ประชุมรับทราบ

๓.๒ รายงานผลการดำเนินการของคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการกรณีร้องเรียนให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการใช้อำนาจตามมาตรา ๓

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นางวนิดา สักการโกศล) ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการกรณีร้องเรียนให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ ได้พิจารณา ดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จำนวน ๒ เรื่อง ยุติ

๒

๓

๔

ทั้ง ๒ เรื่อง รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบวาระการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๔๗

มติ ที่ประชุมรับทราบ

๓.๓ รายงานผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นางวนิดา สักการโกศล) ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จจำนวน ๒๑ เรื่อง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณา กำหนดเวลาที่ใช้ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้ง ๒๑ เรื่อง แล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นการดำเนินการที่เกิน กำหนดกรอบ ๖๐ วัน ทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากในระบะเวลาดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการประสบปัญหาขาดแคลนเจ้าหน้าที่สำนวนหลายอัตรา ประกอบกับ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งคณะครบวาระในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗ และ คณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้ง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชุดใหม่เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๗ ทำให้มีเรื่องค้าง พิจารณาจำนวนมาก ต่อเนื่องมาจนถึงเดือนพฤศจิกายน ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รวบรวมคำวินิจฉัย จัดทำเป็นรูปเล่มให้กับกรรมการทุกท่านแล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบวาระการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๔๗

๓.๔ รายงานผลการดำเนินการของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณา ส่งเรื่องอุทธรณ์เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

ผู้ช่วยเลขานุการฯ (นางวนิดา สักการโกศล) ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์ ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ รวม ๕๒ เรื่อง เป็นเรื่องที่ค้าง การส่งเรื่อง เนื่องจากคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ และได้มีการแต่งตั้งใหม่เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๗ และเริ่มปฏิบัติงานได้ในเดือนพฤศจิกายน

๒๕๔๗ ทำให้ในเดือนนี้มีการส่งเรื่องอุทธรณ์ค้ำดำเนินการจำนวนมาก รายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบวาระการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๔๗

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ การเผยแพร่ภาพข่าวเหยื่ออาชญากรรมของสื่อมวลชนในลักษณะที่อาจเป็นการล่วงละเมิดในความเป็นส่วนตัวตามรัฐธรรมนูญและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เลขานุการฯ (นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์) ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ รวบรวมและประมวลกฎ ระเบียบปฏิบัติ มาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อคัดค้านและกรณีตัวอย่างของปัญหา จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษารวบรวมข้อมูล มาตรการ หลักเกณฑ์ และระเบียบปฏิบัติในการเผยแพร่ภาพข่าวอาชญากรรมในต่างประเทศ และเชิญผู้แทนหน่วยงานต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ สถานีโทรทัศน์ มูลนิธิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมประชุมกับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาประชุมร่วมกับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในวันนี้ รวม ๑๕ หน่วยงาน

ประธานฯ ได้ขอให้ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเผยแพร่ภาพข่าวเหยื่ออาชญากรรมของสื่อมวลชน ให้ที่ประชุมทราบ ดังนี้

๑. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงว่า ในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีระเบียบปฏิบัติในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ การควบคุมดูแลสถานที่เกิดเหตุและเก็บรักษาสำนวน การสอบสวน ตลอดจนระเบียบปฏิบัติในการที่จะเปิดเผยข้อมูลต่างๆ อยู่แล้ว ซึ่งหลังจากการประชุมปรึกษาหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แล้วก็ได้้นำเรียนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทราบ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้เห็นชอบให้ทำหนังสือกำชับทุกฝ่ายให้ปฏิบัติตามระเบียบฯ โดยเคร่งครัด เพื่อไม่ให้เกิดภาพที่ไม่เหมาะสมอีก

๒. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเห็นว่า ระเบียบปฏิบัติของกระทรวงสาธารณสุข เป็นประกาศเรื่องของจริยธรรมของแพทย์และคำประกาศสิทธิของผู้ป่วย ซึ่งได้กำหนดสิทธิผู้ป่วย ที่จะได้รับการปกปิดข้อมูลของตนเองจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ โดยเคร่งครัด เว้นแต่จะ ได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยหรือจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย รวมทั้งในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรมของแพทย์ ซึ่งวิธีปฏิบัติของโรงพยาบาล แพทย์และพยาบาล มักจะเคร่งครัดในเรื่องการ ห้ามถ่ายภาพผู้ป่วยทุกกรณี ยกเว้นกรณีที่ผู้ป่วยนั้นให้ความยินยอมแล้ว กรณีที่มีภาพข่าวปรากฏ

อ อ ก ม ๑ บ ๑ ง ค ร ึ่ง

จะเป็นกรณีที่เกี่ยวกับเรื่องของเหตุฉุกเฉินแพทย์ต้องดูแลรักษาผู้ป่วยโดยเร่งด่วน ซึ่งอาจจะห้ามปราม นักข่าวไม่ทัน แต่โดยวิธีปฏิบัติ แพทย์และพยาบาลจะปฏิบัติโดยเคร่งครัดอยู่แล้ว ในการที่จะห้าม ไม่ให้ถ่ายภาพผู้ป่วย ห้ามถ่ายภาพการรักษาพยาบาล ห้ามถ่ายภาพผู้ป่วยที่อยู่ในโรงพยาบาลโดย ไม่ได้รับความยินยอม สำหรับผู้เจ็บป่วยที่ไม่ได้เกิดจากอาชญากรรม เช่น ผู้ป่วยโรคเอดส์ วัณโรค จะมีการจัดพื้นที่ไว้เป็นสัดส่วนอยู่แล้ว

๓. ประธานฯ ขอให้กระทรวงสาธารณสุขได้กำชับหน่วยงานในสังกัด สร้าง ความเข้าใจและจัดระบบในการช่วยปกป้องสิทธิส่วนบุคคลในส่วนนี้ด้วย

๔. เลขานุการฯ (นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์) ซึ่งเห็นว่า สมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย และสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติได้เคยมาชี้แจงกับคณะทำงาน ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า หน่วยงานทั้งสองดังกล่าวเห็นด้วยที่ จะต้องมีการป้องกันการละเมิดในเรื่องดังกล่าว สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และสมาคม นักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยได้มีมาตรการในการควบคุมสมาชิกของตน โดยได้ส่ง ตัวอย่างที่ได้มีการดักเตือนหนังสือพิมพ์และนักข่าวให้ทราบ สำหรับมาตรการป้องกันแก้ไขกรณีที่มี การละเมิดความเป็นส่วนตัวและศักดิ์ศรีของครอบครัว ผู้แทนของสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติและ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยยังได้เสนอความเห็น ว่า ควรมีการเพิ่มมาตรการ ทางด้านสังคมให้มากขึ้น

๕. นายมานิจ สุขสมจิตร (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็น ว่า เห็นด้วยกับ การที่ไม่ควรให้สื่อมวลชนนำภาพที่ไม่เหมาะสมลงในหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ ได้รับ หนังสือแสดงความเห็นจากสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับมาตรการที่จะ นำเสนอคณะรัฐมนตรีว่า การกั้นบริเวณไม่ให้ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปถ่ายภาพผู้ตาย และการ

ห้ามเปิดเผยสำนวนการสอบสวนนั้น เป็นการปิดกั้นสิทธิการรับรู้ของประชาชน เพราะการละเมิด
 สิ่งต่างๆ เหล่านี้ มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้อย่างชัดเจน เช่น พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเยาวชน
 และครอบครัว ซึ่งห้ามถ่ายรูปเด็กและเยาวชนและห้ามนำรูปมาตีพิมพ์ หากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสั่งห้าม
 ไม่ให้มีการถ่ายภาพ แต่สื่อมวลชนไม่เชื่อฟัง ถ้าฝ่าฝืน ก็สามารถดำเนินคดีหรือดำเนินการฐานบุกรุกได้
 หรือหากมีการนำภาพที่ไม่เหมาะสมออกเผยแพร่ และภาพนั้นเป็นการละเมิดสิทธิ ก็สามารถฟ้อง
 ทางคดีแพ่งฐานละเมิดหรือหมิ่นประมาททางคดีอาญาได้ ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ ยังไม่เห็นผู้เกี่ยวข้อง
 ฝ่ายใดเข้าไปดำเนินคดีกับสื่อที่ทำข่าวในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมาย และกรณีที่มีข้อมูลข่าวสารต่างๆ
 อยู่ในมือของทางราชการนั้น หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยได้ แต่หากมีผู้ที่นำไปเปิดเผยผู้
 นั้นก็ต้องรับผิดชอบ จึงเห็นว่า เรื่องนี้สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีออกคำสั่ง
 ห้ามแต่อย่างใด

๖. ผู้แทนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ให้ความเห็นว่า ปัจจุบันสื่อมวลชนและ
 ช่างภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จบการศึกษาจากสถาบันของรัฐ และเอกชนที่มีชื่อเสียง และยืนยันว่า
 วุฒิขั้นต่ำระดับปริญญาตรีทุกคน ดังนั้น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มีจริยธรรม คุณธรรม และมี
 จิตสำนึกที่ดี ในการนำเสนอข่าวและคำนึงถึงวิชาชีพของสื่อ และขอยืนยันว่าสื่อมวลชนมีความ
 รับผิดชอบ ผิด ข ช อ บ ที่ จ ะ
 ไม่ล่วงละเมิด และสามารถพิจารณาได้ว่าอะไรที่อยู่ในกรอบการนำเสนอหรือไม่ อย่างไร

๗. ผู้แทนสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง ๑๑ ให้ข้อมูลว่า ข่าวของ
 ช่อง ๑๑ จะไม่ลงข่าวเกินความจริง กลุ่มที่ทำงานด้านข่าวอาชญากรรมไม่มี แต่ใช้กลุ่มที่ทำงานด้าน
 สังคมหรือสายอื่นๆ จึงไม่มีลักษณะงานที่ต้องช่วงชิงความเร็วหรือเสนอภาพในลักษณะที่น่ากลัว
 ห รั อ
 ไม่เหมาะสม โดยมีฝ่ายตรวจสอบรายการที่เน้นให้มีการควบคุมตรวจสอบภาพก่อนออกอากาศและ
 ระหว่างออกอากาศ ดังนั้น ช่อง ๑๑ จึงไม่มีปัญหาในเรื่องดังกล่าว

๘. ผู้แทนสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๕ อ.ส.ม.ท. ให้ข้อมูลว่า ข่าวช่อง ๕ จะคล้าย
 กับข่าวช่อง ๑๑ ช่วงเวลาเสนอข่าวช่อง ๕ น้อย และข่าวอาชญากรรมมีจำนวนไม่มากนัก ภาพที่นำเสนอ
 มีการควบคุมก่อนออกอากาศและระหว่างออกอากาศเช่นเดียวกัน

๙. ผู้แทนสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗ ให้ข้อมูลว่า ข่าวอาชญากรรม
 ช่อง ๗ มีการปกปิดภาพไม่ให้เห็นภาพที่น่ากลัวเช่นเดียวกัน

๑๐. ผู้แทนมูลนิธิปอเต็กตึ๊ง ได้มีการกำชับกับเจ้าหน้าที่ว่า การถ่ายภาพไม่ให้ถ่ายภาพที่เห็นหน้าตรงๆ แต่ถ้าจำเป็นจริงๆ ก็ต้องทำเป็นภาพลงๆ ไว้ ซึ่งได้มีการกำชับเจ้าหน้าที่อยู่เสมอ

๑๑. ผู้แทนมูลนิธิร่วมกตัญญู ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของมูลนิธิร่วมกตัญญู จะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ คล้ายกับเป็นภาพข่าว จะไม่ค่อยมีภาพของผู้ประสบเหตุ แต่ถ้ามีก็จะมีการควบคุมตรวจสอบอยู่แล้ว

๑๒. นายเชิรชัย ณ นคร (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็นว่า กรณีนี้อาจจะไม่ใช่เรื่องของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการโดยตรง แต่เป็นข้อสังเกตในเรื่องการทำงานของสื่อที่เรียกร้องให้มีสมาคมวิชาชีพเข้ามาดูแล ซึ่งเรื่องนี้เห็นว่า คงต้องมีข้อสังเกตในกรณีที่สื่อไปละเมิดสิทธิบุคคลโดยทั่วไปว่าจะแก้ไขปัญหายังไง ซึ่งในส่วนของสื่อก็จะมีสมาคมวิชาชีพดูแลอยู่แล้ว กรณีปัญหาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ คือ ถ้ารัฐเข้าไปดูแลจะถือว่าเป็นการแทรกแซงสื่อ แต่ถ้าคณะกรรมการฯ ไม่สามารถดูแลตรงนี้ได้ ก็อาจจะเป็นปัญหาเหมือนกัน

๑๓. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็นว่า เรื่องนี้มี ๒ ประเด็น คือ (๑) เรื่องเสรีภาพของสื่อมวลชนและหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นสิทธิเสรีภาพที่กฎหมายรับรอง จึงไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ที่จะไปจำกัดสิทธิเสรีภาพในเรื่องของสื่อ แต่เป็นเรื่องที่ขอความร่วมมือกันได้ (๒) เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนร่วมในฐานะที่เป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ยอมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ตนเองไม่มีหน้าที่เปิดเผย คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจะดำเนินการอย่างไร เช่น เมื่อบุคคลสำคัญหรือบุคคลที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ข้อมูลของบุคคลนั้น ย่อมตกอยู่ในการควบคุมของเจ้าหน้าที่รัฐผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมโรงพยาบาล หากเจ้าหน้าที่ไม่ได้ดำเนินการมาตรการเพียงพอที่จะรักษาข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วยไม่ให้เปิดเผยในลักษณะที่ไม่สมควร ต้องพิจารณาว่า การกระทำอย่างนั้น ขัดต่อมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ถ้าขัดควร จะดำเนินการอย่างไร กรณีของเหยื่อฆาตกรรมที่กาญจนบุรีที่เป็นชาวต่างประเทศ ถูกเผยแพร่ภาพออกไปในลักษณะไม่สมควร มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กับกระทรวงสาธารณสุข การที่เจ้าหน้าที่ไม่ได้ระมัดระวัง หรือไม่สามรถระมัดระวังได้เนื่องจากไม่อยู่ในฐานะที่จะทำเช่นนั้น ทำให้เกิดการกระทบกระทั่งต่อสิทธิของบุคคล ซึ่งคณะกรรมการฯ มีหน้าที่

ต้องดูแล และควรพิจารณาในประเด็นนี้ คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ที่จะให้ความเห็นแก่ คณะรัฐมนตรีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขอให้กำกับให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔

สำหรับมาตรา ๒๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาความลับของ ทางการ หรือ ไม่เปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนโดยไม่สมควร หากจำเป็นจะต้อง เปิดเผยเพื่อประโยชน์สาธารณะ ก็จะต้องตั้งเงื่อนไขหรือกำหนดข้อห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดไว้ ตาม มาตรา ๒๐ (๒) ผู้ใดที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งสั่งเปิดเผยข้อมูลชนิดนั้น ก็ต้องรับ ผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔๑ ซึ่งมีโทษอาญาจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ประเด็น ใน ห ญู่ ก็ ก็ อ เจ้าหน้าที่ไม่รู้ว่ามีอำนาจ ไม่มีการควบคุมและปฏิบัติ หรือเมื่อปฏิบัติไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมี อำนาจหน้าที่ไม่ได้ติดตามตรวจสอบ จึงเห็นว่าควรจะต้องแก้ไขประเด็นต่างๆ นี้ โดยต้องกำกับ หน่วยงานของรัฐให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติถือว่าผิดวินัย ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานต้องมี หน้าที่ตรวจสอบ เช่น กรณีหน่วยงานของรัฐห้ามเปิดเผยหรือเปิดเผยแบบมีเงื่อนไข แต่สื่อมวลชน ไปเปิดเผยฝ่าฝืนคำสั่ง ก็ให้ยื่นเรื่องต่ออัยการให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๔๑ ทั้งนี้ อัยการต้องพิจารณา ว่ามีเหตุสมควรหรือไม่อย่างไร ซึ่งหากดำเนินการเช่นนี้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการก็ จะมีอำนาจมากขึ้น เพราะได้ตักเตือนแล้ว การเตือนเป็นหลักฐานในคดีอาญาต่อไปว่า นอกจากจะขัด ต่อมาตรา ๔๑ แล้ว ยังเป็นการฝ่าฝืนต่อจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ด้วย เป็นความผิดร้ายแรง นอกจากนี้ ในเรื่องเกี่ยวกับการแพทย์หรือสาธารณสุขนั้น เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาว่าจะมีเงื่อนไขใดบ้าง ที่จะยอมให้ผู้ที่เข้าไปถ่ายภาพนั้นเปิดเผยได้ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขสามารถกำหนดได้ว่า กรณีนี้ห้ามมิ ให้เปิดเผยหรือยอมให้เปิดเผยโดยมีข้อจำกัดหรือมีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็จะทำให้ครบ องค์ประกอบตามมาตรา ๔๑ แต่หากไม่ดำเนินการจะไปกล่าวโทษหนังสือพิมพ์ หรือกล่าวโทษผู้ไป เผยแพร่ภาพเหล่านั้นไม่ได้ ดังนั้น วิธีการดำเนินการ คงจะต้องวางหลักการและเสนอแนะให้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงสาธารณสุข วางระเบียบกฎเกณฑ์ให้ชัดเจน พร้อมทั้งเสนอ รูปแบบของการกำหนดเงื่อนไขและวิธีการต่างๆ เพื่อจะได้มีคำสั่งที่ชัดเจนต่อไป

๑๔. นายมานิจ สุขสมจิตร (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็นว่า เรื่องนี้คงจะ ไม่สามารถดำเนินการได้ง่าย ๆ และเห็นว่าสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติไม่ได้ตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจ กฎหมาย เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ใช้อำนาจรัฐในการที่จะไปลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน เท่าที่ผ่านมา มีผู้ละเมิดสิทธิ

ไม่ถึง ๕ % ส่วนใหญ่ ๘๕ % ปฏิบัติตาม ผู้ที่มาใช้บริการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ มีทั้งเอกชน และส่วนราชการหลายแห่ง ซึ่งได้มีการดำเนินการปิดป่าหรือเยียวยาความเสียหายให้ตลอดมา โดยมีได้ ปฏิเสธคำร้องทุกข์ของผู้ใดเลย และสื่อมวลชนมีหลายประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อหนังสือพิมพ์ นั้น ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันให้รอบคอบ

๑๕. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ชี้แจงว่า สำนักงานสอบสวนต่างๆ พนักงานสอบสวนจะไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ ของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ และก็มีการเบี่ยงของ พนักงานสอบสวนอยู่แล้ว หากหนังสือพิมพ์หรือหน่วยงานของรัฐไปได้ข่าวมา หรืออาจไปล่วงรู้ หรือเอาไปเปิดเผย จะผิดข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมทางวิชาชีพของหนังสือพิมพ์ ของสภาการ หนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ห้ามไม่ให้เสนอข่าวต่างๆ และให้ระมัดระวังในการเสนอภาพข่าว เรื่องนี้จะก้าวล่วงเข้าไปในการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานต่างๆ ไม่ได้ เจตนารมณ์ของกฎหมายข้อมูล ข่าวสารได้ควบคุมเรื่องนี้อยู่แล้ว และเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือข้อบังคับ

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติเข้มงวดอยู่แล้ว ดังนั้น ในเรื่องนี้จึงสมควร เพียงแต่รับทราบปัญหาแล้ว ติดตามว่า มีการละเมิดมากน้อยแค่ไหน แล้วนำมาพิจารณาจะเหมาะสมกว่า จึงเสนอว่าควรจะให้ คณะอนุกรรมการส่งเสริม ศึกษาวิจัยการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ จัดทำเป็นโครงการวิจัยสั้นๆ ประมาณ ๓ -๔ เดือน และนำมารายงานที่ประชุมต่อไป

๑๖. นายมานิจ สุขสมจิตร (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็นว่า ควรศึกษา ให้ละเอียดก่อนแท็ก่อน เพราะสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติไม่ได้เห็นด้วยกับการกระทำ หรือการเสนอ ภาพหรือข่าวใดๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องให้ความคุ้มครองอย่างเคร่งครัด ต่อสิทธิมนุษยชนของเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส ซึ่ง สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติไม่ได้นิ่งนอนใจ และไม่สบายใจอย่างมากถ้าเห็นหนังสือพิมพ์ฉบับใด เสนอภาพข่าวในทางที่เป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และละเมิดสิทธิส่วนบุคคลผู้อื่น

๑๗. นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ข้อสังเกตว่า ตามที่ ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอประเด็นต่างๆ รวม ๓ ข้อ ได้แก่ การกั้นที่เกิดเหตุซึ่งเจ้าพนักงานสามารถ ออกคำสั่งได้อยู่แล้ว ถ้าผู้สื่อข่าวเข้าไปคือขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน ส่วนการเปิดเผยสำนวน มีระเบียบ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติห้ามอยู่แล้ว กรณีสำนวนที่เป็นความลับ ถ้าใครไปเปิดเผยอาจจะ มีความผิดทางอาญาซึ่งชัดเจนอยู่แล้ว สำหรับภาพถ่ายในที่สาธารณะซึ่งเจ้าพนักงานไม่สามารถไป

ห้ามหรือกันไว้ได้ทัน ผู้เสียหายสามารถที่จะฟ้องคดีแพ่งฐานละเมิดได้ และเห็นว่า เรื่องนี้ยังไม่ถึงขั้นที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรี แต่ควรจะเป็นมติของคณะกรรมการฯ ในเชิงขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการมากกว่า แม้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะได้กำชับไปแล้ว แต่อาจเป็นมติของคณะกรรมการฯ ขอความร่วมมือส่วนราชการให้ดำเนินการในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๔ ให้เคร่งครัดมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นเรื่องที่ปรากฏชัดเจนอยู่แล้ว

๑๘. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็นว่า เรื่องการเผยแพร่ภาพข่าว โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์หรือสื่อต่างๆ ต้องอยู่ควบคู่กันไปกับประชาชนกับรัฐบาลกับทุกๆ องค์กร ข่าวหรือคุณภาพของสื่อปัจจุบันก็ดีขึ้นมาก เพราะฉะนั้น จึงควรหาวิธีดำเนินการโดยไม่ต้องมีข้อขัดแย้งและเห็นว่าสื่อต่างๆ ก็คงพร้อมที่จะมีความรับผิดชอบต่อสังคม และไม่เห็นด้วยที่จะออกเป็นกฎหมายห้าม

๑๙. นายกิตติศักดิ์ ปรกิติ (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็นว่า อาจจะดำเนินการควบคู่กันไปโดยคณะกรรมการฯ ควรกำชับให้องค์กรต่างๆ โดยเฉพาะสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องค่อนข้างชัดเจน ขอให้รักษาระเบียบที่มีอยู่ให้เคร่งครัด หรือจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น อนุกรรมการส่งเสริม ศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ เสนอแนะในรายละเอียดก็น่าจะทำได้

๒๐. ประธานฯ ให้ข้อสังเกตว่า ข้อเสนอที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอในเรื่องการกั้นบริเวณ การห้ามมิให้ถ่ายภาพ ห้ามมิให้เปิดเผยผลสำนวนการสอบสวนต่างๆ เป็นเรื่องที่มีบทบัญญัติตามกฎหมายอยู่แล้ว ฉะนั้น ควรที่จะมีการกำชับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะต้องปฏิบัติในเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลว่า มีกฎหมายอย่างไรก็ควรปฏิบัติตามนั้น หรือจะอาศัยพระราชบัญญัติการพิมพ์ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติดูแลอยู่ ดักเตือนในกรณีที่มีการดำเนินการที่ไม่เหมาะสม โดยร้องเรียนมาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อแจ้งไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กับสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เพราะฉะนั้น ควรจะหาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน โดยการตั้งคณะอนุกรรมการฯ ขึ้นมาคณะหนึ่ง เพื่อหาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย และสามารถที่จะรักษาเจตนารมณ์ในการรักษาสิทธิขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนได้ และให้เสนอคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาต่อไป

มติ ที่ประชุมมีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ ประกอบด้วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน มีผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ

เป็นอนุกรรมการ ได้แก่ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมาคมวิทยุโทรทัศน์ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นคณะอนุกรรมการเพื่อประชุมหาแนวทางปฏิบัติและนำเสนอคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในการประชุมครั้งต่อไป

๔.๒ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจการฉีกฟ้งทางโทรศัพท์

เลขานุการฯ (นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์) ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า กรณีการฉีกฟ้งโทรศัพท์ เป็นเรื่องสืบเนื่องจากการที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ และสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการไปประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปเสนอกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทราบ ซึ่งได้มีข้อสรุปหรือข้อเท็จจริงสำคัญที่พบ คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีกฎหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการฉีกฟ้งทางโทรศัพท์ได้ แต่ทั้งนี้ จะต้องขออำนาจศาลก่อน โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จะต้องมีการสั่งอนุญาตจากศาลแพ่ง แต่ในส่วน of สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกรมสอบสวนคดีพิเศษ จะต้องขออนุมัติจากอธิบดีศาลอาญา ในส่วนของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่ผ่านมานั้น มิได้มีกฎหมายที่ชี้เฉพาะว่าสามารถจะดำเนินการในลักษณะนี้ได้หรือไม่ สำหรับในส่วน of สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังไม่มีกฎหมายออกมารองรับ แต่ประเด็นวิธีปฏิบัติในส่วน of พนักงานสอบสวน ได้อาศัยกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๑ ที่ให้อำนาจพนักงานสอบสวนสามารถหาหลักฐานได้ แต่กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็มิได้ระบุครอบคลุมถึงกรณีการฉีกฟ้งด้วย ทั้งนี้ ในการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในครั้งที่ผ่านมาที่ประชุมเห็นควรให้เชิญผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ และผู้ให้บริการที่เกี่ยวกับโทรคมนาคมมารับฟังข้อปัญหาว่า ในเรื่องนี้สมควรจะมีแนวปฏิบัติสุดท้ายอย่างไร ซึ่งในการประชุมวันนี้ ได้เชิญผู้แทนจาก ๑๑ หน่วยงาน มาเข้าร่วมชี้แจง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ

ป ร า บ ป ร า ม ก า ร ฟ อ ก เ จี น

สํานักงาน

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) บริษัทแอ็ดวานซ์อินโฟร์เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จึงขอให้ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งในส่วน of ภาครัฐ ซึ่งเป็นผู้ให้บริการและในส่วนของผู้ให้บริการ ทั้งที่เป็นภาครัฐและภาคเอกชน ให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการดักฟังโทรศัพท์ว่า มีหน่วยงานต่างๆ ได้ขอใช้หรือไม่ และการขอใช้มีปัญหาอุปสรรค หรือมีข้อที่จะเสนอให้คณะกรรมการฯ ทราบอย่างไร

ที่ประชุมมีความเห็น ดังนี้

๑. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ได้ชี้แจงว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีอำนาจหน้าที่ในการสอดส่องดูแลการที่หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประเด็นที่เกิดขึ้นก็คือ ตามที่ได้ปรากฏเป็นข่าวว่า ขณะนี้หน่วยงานของรัฐได้ขอให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์ หมายเลขโทรศัพท์ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้กับหน่วยงานของรัฐบ่อยครั้งจนน่าเป็นห่วงว่าผู้ประกอบการอาจจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เนื่องจากไม่มีมาตรการที่จะคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานอย่างชัดเจนเพียงพอ จึงจะขอข้อมูลจากผู้แทนหน่วยงานที่เข้าร่วมประชุมในวันนี้ว่า มีการขอให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้โทรศัพท์ ซึ่งมีกฎหมายห้ามหรือคุ้มครองไว้มากน้อยเพียงใด และมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ที่น่าเป็นห่วงว่า การเปิดเผยข้อมูลของผู้ประกอบการ จะเป็นเหตุของความเสียหายที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายในกรณีที่มีการตรวจสอบเกิดขึ้น และในกรณีที่เห็นว่าควรจะต้องปรับปรุงหรือควรมีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อที่จะคุ้มครองผู้ปฏิบัติให้ได้รับการคุ้มครอง ไม่ ต้อง รับผิดชอบ จะ มี ข้อเสนอแนะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่

๒. ผู้แทนบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้รายงานข้อเท็จจริงให้ที่ประชุมทราบว่า มีหน่วยงานของรัฐขอข้อมูลการใช้โทรศัพท์จากบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หลายครั้ง ซึ่งบริษัทฯ ได้พิจารณาอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ ดำเนินการให้ตามกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกรมสอบสวนคดีพิเศษ

๓. ผู้แทนบริษัท แอ็ดวานซ์อินโฟร์เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ที่ผ่านมาหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำหนังสือขอข้อมูลในลักษณะของการโทรออกของโทรศัพท์เคลื่อนที่ เบอร์โทรศัพท์ปลายทางและระยะเวลาที่ใช้ ซึ่งบริษัทฯ ได้ให้ข้อมูลในส่วนนี้ แต่เมื่อมีพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เกิดขึ้น บริษัทฯ จึงเริ่มมีความไม่ชัดเจนในการที่จะให้ข้อมูลเหล่านี้ว่าจะมีมาตรการคุ้มครองอย่างไร

๔. ผู้แทนบริษัท ทู คอรัเปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้ความเห็นว่า การขอใช้ข้อมูลของหน่วยงานรัฐ แบ่งได้ ๕ ประเภท คือ (๑) ขอทราบหมายเลขโทรศัพท์ว่าใครเป็นเจ้าของ มีที่อยู่ที่ไหน (๒) ขอทราบว่าหมายเลขโทรศัพท์นี้โทรหาหมายเลขใดบ้าง และมีหมายเลขใด โทรหาหมายเลขนี้บ้าง ในช่วงเวลานั้นๆ (๓) ขอทราบสถานที่ว่า ใช้โทรศัพท์อยู่ ณ บริเวณใด ซึ่งกรณีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ สามารถประเมินได้จากการเชื่อมต่อกับเสาต่างๆ ๔) ขอคัดฟังโทรศัพท์ และ (๕) ขอใช้อุปกรณ์ระบบคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเข้ากับระบบข้อมูลของบริษัทฯ เมื่อมีพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ในมาตรา ๗๔ ที่กำหนดโทษผู้เปิดเผยข้อมูล มีโทษจำคุก ๒ ปี หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ทำให้บริษัทฯ ไม่มีความชัดเจนในเรื่องของการให้ข้อมูลกับผู้ที่ขอ สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะมีปัญหาว่าใคร คือพนักงานสอบสวน ปัญหาของการออกหมายเรียก ปัญหาการขอข้อมูลว่าโทรศัพท์ไปไหน และใครโทรเข้ามาบ้าง ซึ่งในการประมวลข้อมูลนั้น ถ้าระบบคอมพิวเตอร์ทำงานผิดพลาด บริษัทฯ ต้องรับผิดชอบหรือไม่ เพราะจะกลายเป็นผู้ผลิตหลักฐานเท็จ ดังนั้นในเรื่องนี้ เพื่อความปลอดภัยทุกครั้งที่มีคำสั่งศาลจะขอสำเนาคำสั่งศาลโดยให้เจ้าหน้าที่ที่มายื่นเรื่อง ลงชื่อรับรองสำเนาถูกต้องไว้ด้วย รวมทั้งได้มีการโทรศัพท์ไปตรวจสอบกับศาลทุกครั้งซึ่งเป็นระบบที่ได้ตกลงกับศาลไว้ จึงเห็นว่าควรจะแก้ไขกฎหมายให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

๕. ประธานฯ ให้ความเห็นว่า หน่วยงานที่มีกฎหมายคุ้มครองและสามารถที่จะขอคัดฟังโทรศัพท์ หรือขอข้อมูล ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ถ้าหน่วยงานเหล่านี้มีอำนาจตามกฎหมาย ก็ไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติ ต่อไปองค์การโทรศัพท์หรือเอกชนต้องให้ความร่วมมือ แต่ปัญหาคือ หน่วยงานที่ไม่ได้มีกฎหมายรองรับแล้วไปขอข้อมูล จะทำอย่างไรให้ชัดเจนและแน่ใจว่า ข้อมูลนั้นนำไปใช้เพื่อความมั่นคง เพื่อ

ประสิทธิภาพในการจะบริหารประเทศโดยไม่ไปละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งเป็นเรื่องของแนวทางปฏิบัติที่ได้ปฏิบัติกันมา

๖. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็นว่า การตั้งกรมสอบสวนคดีพิเศษขึ้นมามีกฎหมายรองรับ แต่ในกรณีอื่นนอกจากนี้ยังไม่มีกฎหมายรองรับ เป็นแต่เพียงแนวทางปฏิบัติซึ่งได้ปฏิบัติกันมา โดยอาจไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรืออาจจะละเมิดสิทธิของคนอื่น เช่น คนที่เป็นจำเลยก็มีสิทธิในการที่จะดำเนินคดีกับทางฝ่ายที่เปิดเผยข้อมูลก็ได้ ถ้ารู้ว่าเป็นการล่วงละเมิดกฎหมาย ฉะนั้น จะต้องพิจารณากฎหมายเป็นหลักก่อน เว้นแต่เรื่องของความมั่นคงของรัฐ เพราะฉะนั้น วิธีแก้ไขถ้าเป็นคดีที่สำคัญที่มีความจำเป็นต้องดักฟังและจำเป็นต้องขอข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจะโอนคดีนี้ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อเป็นการประสานงานกันจะเป็นวิธีหนึ่งที่แก้ไขได้

๗. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (คุณพรทิพย์ จาละ) ให้ความเห็นว่า ตามมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นบทบัญญัติในเรื่องของการคุ้มครองเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งในเรื่องการใช้อำนาจในฐานะพนักงานสอบสวน ขอข้อมูลเบอร์โทรศัพท์ ไม่ได้อยู่ในความคุ้มครองของมาตรา ๓๗ เพราะไม่ได้เป็นการขอเพื่อล่วงรู้ข้อความที่สื่อสาร แต่เป็นการขอข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน เพราะฉะนั้น การคุ้มครองตามมาตรา ๓๗ จะเป็นลักษณะของการดักฟังมากกว่า และในชั้นที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่า ในหลายประเทศมีมาตรการในการดักฟังโทรศัพท์ ถ้าเป็นมาตรการตามกฎหมายจะมีวิธีการคุ้มครองสิทธิของบุคคลธรรมดา ซึ่งจะเหมาะสมกว่าที่จะไปดำเนินการกันเอง ในการยกร่างกฎหมาย (เบื้องต้น) ที่เกี่ยวกับเรื่องการดักฟังนี้ ได้อาศัยหลักของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๗ โดยแยกออกเป็น ๒ กรณี คือ กรณีของการรักษาความมั่นคงของรัฐ กับกรณีของการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สำหรับการรักษาความมั่นคงของรัฐ ขณะนี้เรื่องของอาชญากรรม การก่อการร้ายเป็นเรื่องซับซ้อนต้องใช้มาตรการพิเศษ เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งตามร่างกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดในลักษณะที่เป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร คือ อำนาจนายกรัฐมนตรีที่จะใช้อำนาจนี้ได้ โดยมีการควบคุมอีกระดับหนึ่ง มีคณะกรรมการในระดับของประธานรัฐสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองมาแล้ว นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจนี้โดยชอบหรือโดยสมควรหรือไม่ กับกรณีการสืบสวนสอบสวนในคดีอาญา ปกติจะดำเนินการตามแนวทางของคดีพิเศษ คือ ต้องขออำนาจศาล เพื่อแสดงต่อศาลว่ามีความจำเป็นอย่างไร แล้วตรวจสอบอีกครั้งว่าไม่ได้เป็น

การละเมิดสิทธิของบุคคลจนเกินไป ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวยังไม่ได้ผ่านการพิจารณาของ คณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นเพียงต้นร่างของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่นำแนวทางมาจาก กฎหมายของต่างประเทศ ซึ่งจะได้นำข้อมูลนี้มาเสนอให้ที่ประชุมทราบด้วย

๘. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้ความเห็นว่า สำหรับกรณีความคิดเห็นของผู้แทนจากบริษัท ทู คอรัปชั่น จำกัด (มหาชน) ที่มีข้อ สงสัยว่า หน่วยงานที่มีกฎหมายรองรับอยู่แล้ว เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน ขอเรียนว่า ในเรื่องนี้ มีกฎหมายออกมาเมื่อปี ๒๕๔๒ โดยอ้างถึงมาตรา ๓๗ ของ รั ฐ ธิ ร ร ม ญ ญ แ่ ห์ ง ราชอาณาจักรไทย ๒๕๔๐ เรื่องการเข้าถึงข้อมูลการสื่อสาร ซึ่งหมายความว่า กฎหมายมอบอำนาจ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สามารถไปยื่นร้องต่อศาลและให้ ศาลเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจในการเข้าไปดักฟังข้อมูลการสื่อสาร สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นว่า กรณีการใช้โทรศัพท์ของลูกค้านั้น ไม่ได้อยู่ ในข่ายของมาตรา ๓๗ เพราะไม่ได้เป็นการเข้าถึงการสื่อสารหรือการพูด เพราะฉะนั้น ก็เป็นลักษณะ ของพยานหลักฐานใดๆ ซึ่งในมาตรา ๓๘ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้อำนาจไว้ ๓ คน คือ (๑) กรรมการธุรกรรม (๒) เลขาธิการคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และ (๓) พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สามารถที่จะเรียกบุคคล หน่วยงาน สถาบัน รัฐวิสาหกิจ ให้ส่งบัญชีหรือข้อมูลหลักฐานใดๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบในการพิจารณาได้ จึงขอชี้แจงว่า ในการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น ข้อมูลในการใช้โทรศัพท์ของลูกค้านั้นหรือบุคคลใด เป็นกรณีที่ใช้อำนาจตามนัยมาตรา ๓๘ สำหรับ เรื่องการดักฟังโทรศัพท์นั้น ในปี ๒๕๔๑ ยังไม่เคยไปดักฟัง เนื่องจากจะหาหลักฐานอื่นก่อน และ ขอยืนยันว่า ในการขอข้อมูลลูกค้าที่ใช้โทรศัพท์ เป็นกรณีของการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ ของ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๙. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ความเห็นว่า ในกรณีของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ จะใช้กฎหมายมาตรา ๑๓๑ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงาน สอบสวน รวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถทำได้ สำหรับการขอข้อมูล สำนักงานตำรวจ แห่งชาติจะขอในเรื่องข้อมูลการใช้โทรศัพท์ ไม่ใช่เรื่องการดักฟัง เนื่องจากตำรวจมีหน้าที่ทั้งเรื่อง

ความมั่นคงและเรื่องอาชญากรรมด้วย แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้
มี บั น ที่ ก
สั่งการว่า ระดับที่จะขอข้อมูลได้จะต้องเป็นระดับผู้บังคับการ หรือพลตำรวจตรีขึ้นไป

๑๐. นายกิตติศักดิ์ ปรกติ (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) ให้ความเห็นว่า การใช้
รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๓ ไม่ถูกต้อง แต่ควรเป็นมาตรา ๓๔ เพราะเป็นเรื่องการคุ้มครองความเป็น
อยู่ส่วนตัว มาตรา ๓๓ เป็นเรื่องเสรีภาพในการสื่อสาร แต่เรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องความเป็นอยู่
ส่วนตัว คือ มาตรา ๓๔ ซึ่งหลักเกณฑ์ในมาตรา ๓๔ การที่จะคุ้มครองเสรีภาพในการสื่อสารถึงกัน
รวมถึงการคุ้มครองความเป็นอยู่ส่วนตัว ประเด็นที่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ มีสอง
ส่วน คือ ส่วนที่เจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะเข้าถึงข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นใน
ลักษณะของการไปล้วงรู้ข้อความในการสื่อสาร จนนำไปสู่การล่วงละเมิดความเป็นอยู่ส่วนตัวตาม
มาตรา ๓๔ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีส่วนเกี่ยวข้องอะไรบ้าง
ประเด็นที่กรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีอำนาจหน้าที่ไปเกี่ยวข้องด้วยก็คือ การจัดเก็บข้อมูล
ห รื อ
การดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลเหล่านั้น

๑๑. เลขาธิการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) ให้ความเห็นว่า จากการประชุม
นอกรอบครั้งที่ผ่านมามีรายงานว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ มีหน้าที่ที่
จะต้องออกกฎเกณฑ์ในการที่จะดูแลให้มีการละเมิดในเรื่องของข้อมูลที่อยู่ระบบสื่อสาร
โทรคมนาคม แต่ประเด็นที่อาจารย์กิตติศักดิ์ ปรกติ เสนอนั้น เป็นประเด็นที่จะให้ฝ่ายเลขานุการฯ
รับไปพิจารณา คือ ประเด็นที่หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานซึ่งเคยอยู่ในบังคับตามกฎหมายนี้ ต่อมา
ได้เปลี่ยนสภาพไปเป็นบริษัทแล้ว ยังจะถือว่าอยู่ในบังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๑๒. ประธาน ฯ ให้ความเห็นว่า เรื่องนี้ เป็นประเด็นในเรื่องของกฎหมายด้วย
บางหน่วยงานการฟังข้อความทางโทรศัพท์ จะมีกฎหมายรองรับ บางหน่วยงานไม่มี เพียงแต่มี
แนวทางปฏิบัติ และปัจจุบันมีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเข้ามาดูแล ฉะนั้นจะมี
กฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง จึงขอให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา นำประเด็นนี้ไปพิจารณา
และนำเสนอแนวทางในการปฏิบัติต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้เกิดการ
ปฏิบัติที่มีกฎหมายรองรับ สำหรับหน่วยงานที่ยังไม่มีกฎหมายรองรับนั้น จะมีแนวทางอย่างไรที่

ควรจะปฏิบัติ หรือมีความจำเป็นจะต้องไปอ้างอิงกับกฎหมายใด หรือต้องออกกฎหมายขึ้นมาเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงกฎหมายฉบับอื่นๆ ที่มีอยู่แล้ว เพื่อนำเสนอที่ประชุมพิจารณาในครั้งต่อไป

๑๓. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (คุณพรทิพย์ จาละ) ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า คณะอนุกรรมการปรับปรุงแก้ไขหรือร่างกฎหมายและอนุบัญญัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร จะรวบรวมว่า ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างไร ใครมีอำนาจอะไร ตามกฎหมายอะไรบ้าง และมีช่องว่างที่ไหน แล้วนำเสนอข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ส่วนแนวทางขอให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๑๔. ผู้แทนบริษัท ทู คอรัปชั่น จำกัด (มหาชน) เห็นว่าควรพิจารณา ช่องว่างเกี่ยวกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์ เพราะตามมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อนข้างจะกว้าง ซึ่งจะขัดกับเรื่องการป้องกันสิทธิส่วนบุคคลของลูกค้า

มติ ที่ประชุมมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา รับไปพิจารณารวบรวม กฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในปัจจุบัน พร้อมทั้งเสนอความเห็นให้ที่ประชุมพิจารณา เพื่อจะได้นำมา ประมวลอีกครั้งหนึ่งว่าจะดำเนินการอย่างไรในการประชุมครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

๕.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาสรุบทกกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ

เลขานุการฯ (นายชังทอง โอภาสศิริวิทย์) รายงานว่า ประธานกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาสรุบทกกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ จึงเสนอที่ประชุมทราบ

มติ ที่ประชุมรับทราบ

เลิกประชุม เวลา ๑๖.๐๐ น.

นางศิริกุล ปัญญาติลล

ผู้จัดรายงานการประชุม